El consultori de Machín

L'entrenador del Girona respon cada setmana a través d'un vídeo les preguntes que li fan arribar els aficionats, en una iniciativa impulsada per la seva penya amb la voluntat d'acostar la seva figura a tots els seguidors

El consultori de Machín

Pablo Machín s'explica davant la premsa dos cops per setmana, en la prèvia i en l'anàlisi posterior als partits. Però des de fa unes setmanes, i per iniciativa dels seguidors que han impulsat la seva penya, també disposa d'un consultori a través de les xarxes socials, on qualsevol aficionat li pot dirigir la seva inquietud per correu electrònic (penyapablomachine@gmail.com) o whatsapp (619 706 130). Aquestes rodes de premsa virtuals s'han estès com la pólvora i cada setmana els promotors han de seleccionar les qüestions perquè els n'arriben desenes. Segons apunten els responsables de la penya Pablo Machine, «pretenem acostar la seva figura als aficionats, i de seguida que li ho vam proposar ho va acceptar». Els penyistes li fan arribar les preguntes per correu electrònic i el mateix Machín s'encarrega de gravar el vídeo amb les respostes i tornar-los-el. No deixa de tenir mèrit, perquè en el futbol d'elit modern cada cop hi ha menys tècnics que concedeixin entrevistes o es prestin a interactuar d'aquesta forma amb els aficionats.

Les rodes de premsa de Machín amb els seguidors es poden veure setmanalment al Twitter de la penya. Fins ara ha explicat que ell, com a futbolista, havia jugat amb el sistema que ara aplica al Girona amb tres centrals, ocupant el lloc d'Alcalá, i que en categories de formació també havia actuat al mig del camp en la posició de Pere Pons. També ha confessat que el pàdel l'ajuda a «desconnectar», i que quan no treballa, es dedica a les seves filles, «que em donen força guerra, més que els 25 futbolistes».

Un altre seguidor li va preguntar què s'hauria dedicat si no hagués fet carrera com a entrenador. Machín explica que havia «donat algun cop de mà» al seu pare, que era agricultor, i que quan va iniciar-se a les banquetes amb el juvenil del Numància ho compaginava amb la feina de mestre d'educació física «que és per al que em vaig formar». Sobre si té supersticions i manies a l'hora d'afrontar els partits, el preparador sorià es defineix com a «metòdic» i confessa que posar una ampolla d'aigua al vertex de l'àrea tècnica «més que una mania és un costum, perquè allà és el lloc on em queda més a prop quan vull beure».

Machín farà tres anys que va arribar al Girona el mes que ve i en aquest temps presenta unes credencials immaculades, amb l'única pega de no haver pogut aconseguir, per dues vegades, un ascens a Primera que s'ha tingut a tocar. El tècnic admet que el club ha canviat «molt» en aquest temps i ho exemplifica dient que «ara es té una línia clara de treball, cosa que és fonamental, i també l'afició ha fet que cada vegada més els gironins se sentin seu l'equip». Machín opina que amb l'estabilitat actual, Girona és un destí on la majoria de jugadors «volen

anar».

Naturalment, el tècnic també parla de l'ascens. I proposa un repte. Preguntat per com acabaria la frase «Si pugem a Primera Pablo Machín...», respon que «seria l'home més feliç del món» i proposa a l'afició donar idees de què volen que faci si d'aquí a uns mesos se celebra l'èxit. Pensem-hi.

A què s´hauria dedicat si no hagués sigut entrenador de futbol?

He fet dues coses en la meva vida. El meu pare era agricultor i algun cop li havia donat un cop de mà. Quan vaig començar en el món del futbol, a les banquetes, dirigint el juvenil del Numància, ho compaginava amb la meva feina de mestra d´educació física, que és pel que vaig estudiar.

Quin ha sigut el salt de qualitat més important del club en les últimes temporades?

És difícil dir-ho. Segurament dur una línia clara de treball, que és fonamental. Hi ha hagut també una implicació gran de l´afició i el club cada cop se´l senten més seu tots els gironins. Hem tingut també estabilitat i això dona tranquil·litat econòmica i fa del Girona un club atractiu per als futbolistes.

Pot acabar la frase: Si el Girona puja a Primera, Pablo Machín...

Li puc garantir que si el Girona puja a Primera Pablo Machín haurà tancat el cercle i serà l´home més feliç del món. Pensant en això proposo què us agradaria que fes Pablo Machín si pugem a Primera. Aquí ho deixo...

Quina part de culpa té Pablo Machín en la metamorfosi del Girona?

Això no ho hauria de respondre jo. L´equip ha canviat molt. Un entrenador pot fer millors els futbolistes i augmentar el nivell competitiu del grup. A partir d´aquí tothom pot opinar el que vulgui. El tècnic té molt a veure en el com s´entrena i soc dels que pensen que es competeix com s´entrena en el dia a dia.

A quin jugador de l´actual plantilla del Girona s´assemblaria el Pablo Machín futbolista?

He de dir que afortunadament per a tothom no m´assemblo a cap. Tots són millors del que era jo. Aquest sistema que utilitzem el vaig aplicar com a jugador i pel lloc que ocupava seria el lloc de Pedro Alcalá. Pel caràcter que té i que m´agrada, i perquè també havia jugat en la seva posició en categories inferiors, també vaig ocupar el lloc d´en Pere (Pons).

Quins estadis destacaria de la Lliga 1,2,3 pel poder d´animació de l´afició cap al seu equip?

Me´n recordo de molts. Quan les coses van bé en la majoria de camps s´anima molt. En diré un per cada temporada que he estat aquí a Girona. Em va sorprendre molt l´afició del Racing a El Sardinero. Hi vam jugar amb ells en zona de descens i la gent no parava d´animar-los tot i anar perdent. El curs 2014/15 vaig quedarimpressionat amb l´afició de l´Alabès. Guanyàvem 0-3, ens hi jugàvem l´ascens i ells el play-off, i tot i que gairebé deien adéu a la promoció van estar fins al final del partit aplaudint els seus. Aquest any, quan vam anar a Cadis també van demostrar que són una afició molt involucrada amb l´equip. Feia temps que no estaven a Segona i fruit d´això s´han convertit en un rival per l´ascens.

Ara que està de moda: està a favor d´utilitzar la tecnologia en els partits de futbol en les decisions dels àrbitres?

El futbol ha de seguir sent polèmic i ha de fer parlar, en el bon sentit. La funció arbitral és molt complicada. Segur que si dos o tres àrbitres haguessin d´analitzar una jugada per televisió segurament tampoc es posarien d´acord. La salsa del futbol també és en les decisions arbitrals, també en formen part. Jo aplicaria l´Ull de Falcó per als possibles gols fantasma, però en situacions com el fora de joc crec que es tallaria bastant el ritme. Ara recordo que nosaltres no vam pujar a Primera per accions de fora de joc. El dia del Lugo ens van anul·lar un gol d´en Florian (Lejeune) amb el temps complert. Era fora de joc i l´àrbitre ho va veure. Però l´any passat contra l´Osasuna el gol que ens va marcar ho era i no el van assenyalar. Ja és aigua passada.

Té supersticions? Té manies abans dels partits?

Més que això soc metòdic a l´hora de preparar els partits. Sempre fem la mateixa dinàmica, amb un vídeo previ al dinar i un altre al vestidor sobre les jugades a pilota aturada. Si ho diu per allò de l´ampolla al vèrtex de l´àrea tècnica, més que una superstició, és un costum. Poso l´aigua allà perquè és on la tinc més a prop quan vull beure durant els partits.

A què dedica el temps lliure Pablo Machín quan no està pensant en el futbol?

El que més m´agrada és el pàdel, m´ajuda molt a desconnectar. A part de la meva obligació com a pare, que és atendre les meves filles, que em donen força guerra, més que els 25 futbolistes.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/07/consultori-machin/827953.html?utm_source=rss